

Οσία Ευφροσύνη του Πολώκ (2024)

23 Μαΐου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

23 Μαΐου ...

Οσία Ευφροσύνη του Πολώκ ...

Η Οσία Ευφροσύνη , κατά κόσμον Πρεντισλάβα ,
γεννήθηκε το 1105 μ.Χ. στη Ρωσία ...

Ήταν θυγατέρα του Πρίγκιπα του Πολώκ Σβιατοσλάβου Γεωργίου Βσελόντοβιτς , ανιψιά του
Βασιλικού Πρίγκιπα Βσέσλαν Μπραγιασλάβιτς και εξαδέλφη του Βυζαντινού Αυτοκράτορα
Εμμανουήλ του Κομνηνού ,

ζούσε με τον πατέρα Της στην αυλή του πατρογονικού Της θείου Μπόρις Βσεσλάβιτς , στο Πολώκ
...

Από νηπιακή ηλικία η Πρεντισλάβα άκουσε την κλήση Του Κυρίου , όταν έφθασε στην ηλικία που
οι Πριγκίπισσες συνήθιζαν να παντρεύονται , δώδεκα χρονών , άρχισε να αρνείται όλους όσοι Της
προτείνονταν ,

αποφάσισε να Εγκαταβιώσει σε ένα Μοναστήρι που Ίδρυσε η θεία Της , μέχρι να πάρει την Άδεια
από τον Επίσκοπο να μείνει στον Καθεδρικό Ναό Της Αγίας Σοφίας ...

Επειδή ήταν πολύ Μορφωμένη , αφιερώθηκε στην αντιγραφή βιβλίων , με τα έσοδα Βοηθούσε τους
αναξιοπαθούντες και τους φτωχούς , ο Επίσκοπος Ηλίας Της εμπιστεύθηκε τον Ναό Του Σωτήρος ,
μαζί με την γειτονική περιοχή , γνωστή με το όνομα Σέλκο ,

στην πράξη της παραδόσεως ήταν επίσης παρών και ο Μπόρις , ο μεγαλύτερος αδελφός του
πατέρα της , που πέθανε το 1128 μ.Χ. ...

Αμέσως η Ευφροσύνη άρχισε την ανοικοδόμηση γυναικείας Μονής , στην οποία έμελλε να
Μονάσουν και η αδελφή Της Γκορισλάβα η Γκραντισλάβα , που έλαβε το όνομα Ευδοξία και μία

εξαδέλφη Της ,

ο παλαιός Βιογράφος διέδωσε την Πνευματική Της συνομιλία μαζί τους και μαζί με άλλες που είχαν την Μοναχική κλήση , αργότερα έβαλε τις βάσεις για την κατασκευή μιας ανδρικής Μονής Αφιερωμένης στην Θεοτόκο ...

Όταν η οικογένεια περνούσε μία δραματική στιγμή , δέχθηκε επίθεση από τους Πολόφσκυ , φανατικούς εχθρούς των Ρώσων , ο μεγάλος Πρίγκιπας Μοτισλάβ ζήτησε βοήθεια από τους Πρίγκιπες του Πολώκ , οι οποίοι προτιμούσαν να ασκήσουν μία πολιτική παρελκυστική ,

έτσι βγήκε αβλαβής από την σύγκρουση , όμως τιμώρησε την οικογένεια Της Ευφροσύνης εξορίζοντας την στην Κωνσταντινούπολη το 1130 μ.Χ. ...

Μετά τον θάνατο του Μοτισλάβ , ο αδελφός Της Ευφροσύνης Δαβίδ και ο πατέρας Της Σβιατοσλάβος επέστρεψαν στο Πολώκ ,

φέρνοντας δώρα εκ μέρους του Αυτοκράτορα Μανουήλ του Κομνηνού ...

Ο πατέρας Της συνεισέφερε στην υλοποίηση του ονείρου του , να μεταμορφώσει την Εκκλησία που η Ευφροσύνη είχε κτίσει για το Μοναστήρι Της , ο Ναός ονομάστηκε Σπασγιούρεβιτς Μοτισλάβ ,

οι εργασίες ολοκληρώθηκαν το 1160 μ.Χ. , Αφιερώθηκε στην Μεταμόρφωση Του Σωτήρος ...

Η Ευφροσύνη έφερε πάντα μαζί Της ένα Σταυρό που περιείχε Λείψανα Ελλήνων Αγίων , όπως επίσης και μία Εικόνα της Εφέσου ,

που αποδιδόταν στον Ευαγγελιστή Λουκά , ήταν μέρος των Δώρων του Αυτοκράτορα ...

Εμπιστεύθηκε την Πνευματική καθοδήγηση της Μονής στην αδελφή της Γκορισλάβα , για να πραγματοποιήσει μαζί με τον αδελφό της , ένα Προσκυνηματικό ταξίδι στους Αγίους Τόπους ,

διερχόμενη από την Κωνσταντινούπολη , στην Ιερουσαλήμ επισκέφθηκε το Ρωσικό Μοναστήρι Της Θεοτόκου , από εκεί πήγε στον Πανάγιο Τάφο , για να Προσκυνήσει και να Εκπληρώσει το Τάμα Της ...

Είχε σκοπό να πάει στον Ιορδάνη ποταμό , αλλά οι δυνάμεις Της την εγκατέλειψαν , για είκοσι τέσσερις ημέρες έπρεπε να παραμείνει κλινήρης στο Ρωσικό Μοναστήρι ,

Εκεί Παρέδωσε την Αγία Της ψυχή , η Οσία Ευφροσύνη Κοιμήθηκε Ειρηνικά το 1173 μ.Χ. ...

Είχε εκφράσει την επιθυμία να Ενταφιασθεί στην Μονή Του Αγίου Σάββα , αλλά οι Μοναχοί υπενθύμισαν ότι ένα άρθρο από τον κανόνα της Μονής απαγόρευε την Ταφή γυναικών στην Εκκλησία τους ,

για αυτό και Ενταφιάσθηκε στην Μονή Του Αγίου Θεοδοσίου στην Ιερουσαλήμ ...

Σύμφωνα με μία παράδοση που συμπεριλαμβάνεται στο Πατερικό του Κιέβου , με την επανάκτηση της Ιερουσαλήμ από τον Σαλαντίν το 1187 μ.Χ. ,

οι Ρώσοι Μοναχοί Μετέφεραν Το Ιερό Λείψανο Της στο Κίεβο , στη Λαύρα των Σπηλαίων Του Αγίου Θεοδοσίου , όπου αναπτύχθηκε μία τοπική Τιμή προς το πρόσωπο Της ...

Τον 19ο Αιώνα μ.Χ. , οι κάτοικοι του Πολώκ ζήτησαν επανειλημμένα την Επιστροφή Των Ιερών Λειψάνων στην πόλη τους ,

το 1833 μ.Χ. , ο Γαβριήλ , Επίσκοπος του Βιτέμσκ και Μογκίλεβ , έκανε αίτηση στον Τσάρο για αυτόν τον σκοπό ...

Ο Μητροπολίτης του Κιέβου Αρσένιος , συναίνεσε στην Επιστροφή Τμήματος Των Ιερών Λειψάνων , ωστόσο η αίτηση απορρίφθηκε ,

το ζήτημα τέθηκε εκ νέου στην Παν Ρωσική Ιεραποστολική διάσκεψη του Κιέβου 12 - 26 Ιουλίου του 1908 μ.Χ. , ορίσθηκε μία επιτροπή η οποία στις 29 Μαΐου του 1909 μ.Χ. , εξέφρασε άποψη υπέρ της Μετακομιδής Των Ιερών Λειψάνων ...

Ελήφθη η συγκατάθεση τόσο της Αγίας Συνόδου , όσο και του Τσάρου Νικολάου Β' , τον Απρίλιο του 1910 μ.Χ. ,

Τα Ιερά Λείψανα με κάθε Επισιμότητα Μετακομίσθηκαν στο Πολώκ την 23η Μαΐου, Τοποθετήθηκαν στην Μονή Του Σωτήρος Της Αγίας Ευφροσύνης ...

Με τον ερχομό των Σοβιέτ Τα Ιερά Λείψανα απομακρύνθηκαν εκ νέου και Τοποθετήθηκαν αρχικά στο Μουσείο του αθεϊσμού , κατά την διάρκεια της εκκενώσεως του Αυγούστου του 1941 μ.Χ. οι Πιστοί Τα ανέσυραν

και Τα τοποθέτησαν στην Εκκλησία Της Θεοτόκου Προστάτιδος του Βιτέμσκ , στις 23 Οκτωβρίου του 1943 μ.Χ. Επιστράφηκαν στο Μοναστήρι του Πολώκ ...

Η Εικόνα της Εφέσου , που Φυλασσόταν στο Καθολικό της ανδρικής Μονής , είναι γνωστό ότι το 1239 μ.Χ. η σύζυγος του Αλεξάνδρου Νέφσκυϊ

Την πήρε και Την Μετέφερε στην Εκκλησία του Τοροπέτς στο Πριγκιπάτο του Πσκοφ ...

Η Εκκλησία Του Σωτήρος με το Μοναστήρι Της , ανάμεσα στο 1579 μ.Χ. και το 1580 μ.Χ. , παραχωρήθηκε από τον Βασιλέα Στέφανο στους Ιησουίτες ,

το 1656 μ.Χ. η περιοχή του Πολώκ ανακαταλήφθηκε από τους Ρώσους και ο Ναός Παραδόθηκε στους Ορθοδόξους ...

Μετά από μικρό χρονικό διάστημα επεστράφη στους Ιησουίτες , μέχρι που το 1835 μ.Χ. , με την εκδίωξη των Ιησουϊτών από την Ρωσία ,

ο Τσάρος Νικόλαος Α' τον Παρέδωσε οριστικά στους Ορθοδόξους , ο Ναός ξαναπήρε ζωή με μία
γυναικεία Μοναστική Κοινότητα